

Az időseket ünnepelte Magyarlak

Óbecsey István: Szeressétek az öregeket!

Nagyon szépen kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket.
A reszkető kezű ős apákat,
A hajlott hátú jó anyákat.
A ráncos és eres kezeket,
Az elszürkült, sápadt szemeket.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket!

Simogassátok meg a deres fejeket,
Csókoljátok meg a ráncos kezeket.
Öleljétek meg az öregeket,
Adjatok nekik szeretet.
Szenvedtek Ők már eleget,
A vigasztalóik ti legyetek.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket!

Ne tegyétek Őket szűk odúkba
Ne rakjátok Őket otthonokba.
Hallgassátok meg a panaszukat,
Enyhítsétek meg a bánatukat.
Legyen hozzájuk szép szavatok,
Legyen számukra mosolyotok.
Én nagyon kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket!

Ők is sokat küzdöttek értetek,
Amíg fölnevelkedtetek.
Fáradtak Ők is eleget,
Hogy ti módosabbak legyetek.
Ők is elfogadtak titeket,
Mikor Isten Közéjük ültetett.
Azért én kérlek titeket,
Szeressétek az öregeket!

Ha majd az örök szeretet
Elhívja Őket közületek,
Ti foglaljátok el helyüket,
Mert ti lesztek majd az öregek.
S mindazt, mit nekik tettetek,
Azt adják nektek a gyerekek.
Azért előre inteltek titeket,
Szeressétek az öregeket!

Monek Dávid polgármester köszöntője az Idősek Világnapján

Tisztelt Ünnepeitek!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm településünk szépkorú lakosait az idősek világnapja alkalmából!

Megtisztelő számunkra, hogy elmondhatjuk Önöknek, mennyire nagyra tartjuk azt a sok munkát, kitartást, odafigyelést és gondoskodást, amit egész életükben tettek. Példaként járnak előttünk. Tudásuk, képességük legjavát fektették egy reményteli, szebb világ építésébe. Szorgalmuknak, áldozatkészségüknek köszönhető, hogy gyermekeik, unokáik boldogulhatnak. Remélem, mindannyian megtapasztalják a családi szeretetet.

Büszkék vagyunk Önökre, arra, hogy közöttünk élnek, és hálásak vagyunk mindazért, amit közösségünkért tettek és tesznek! Ma sem lehet más a célunk, mint hogy felhívjuk a figyelmet az idős emberek tiszteletére, elismerésére, megbecsülésére. Tudjuk és tapasztaljuk, hogy az időskorúak az élet minden területén fontos szerepet játszanak a társadalomban: többek között a családban, a munkaerőpiacon, a közösségekben és a kulturális életben. A világnap arra ösztönöz minket, fiatalabbakat, hogy a közösségek együttműködésére még több figyelmet fordítsunk, csakúgy, mint az időskorúak életkörülményeinek javítására.

E nap emlékeztet mindannyiunkat arra, hogy elismerésünket és megbecsülésünket fejezzük ki az idősek sokrétű hozzájárulásáért a világ működéséhez, és újból és újból felhívjuk a figyelmet arra, hogy minden korosztály fontos része a társadalom szövetének.

A település vezetőjeként feladatomban és kötelességemnek tartom, hogy méltóságteljes időskora, helye és szerepe legyen községünkben minden szépkorú magyar lakosnak. Szeretném, ha jól éreznék magukat közösségünkben, hiszen egy társadalom fejlettségének fontos mércéje az, hogy hogyan bánik az időseivel.

A mai, rohanó világban, digitális eszközök között, rajtunk múlik, mire szakítunk időt. Ha bezárkózunk, magunkat fosztjuk meg a társaságtól. Adjunk esélyt megélni egy minél nyitottabb életet!

Kedves Szépkorúak! Bizonyára sokan ismerik a világhírű svéd filmrendezőt, Ingmar Bergmant, az ő szavai jól fejezik ki, hogy miért nem szabad soha alábecsülni az időseket, idézem: „Az öregkor hasonlít a hegymászáshoz. Minél magasabbra jutsz, annál fáradtabb vagy, nehezebben kapsz levegőt. De sokkal jobban átlátod a dolgokat.” Pontosan így gondolom én is. Az öregkor tapasztalatát, bölcsességét büntetlenül figyelmen kívül senki nem hagyhatja. Biztatom tehát Önöket, hogy vegyenek részt minél többször a közösség életében, osszák meg velünk tudásukat, tapasztalatukat. Ahogy mi számítunk Önökre, úgy számíthatnak maguk is ránk.

Az Idősek Napja nem lehet soha csak valamiféle egynapos ünnep. Az idősek megbecsülését, a velük való törődést szívünkéből fakadó kötelességünknek tartjuk életünk minden napján.

Kívánok önkormányzatunk nevében mindannyiuknak jó egészséget, erőt, sok boldogságot, és még megannyi szép ünnepet szeretteik körében. Hallottam egy vidám mondást, befejezésül engedjék meg, hogy megosszam Önökkel: Az életnek három szakasza van – a fiatalság, a középkor és a „milyen jól tartja magát.”

Köszönöm, hogy meghallgattak!

IMPRESSZUM: Magyarlakai Hírmondó – Magyarlak község közéleti és kulturális lapja. Vezető szerkesztő: **Frigy József**. Kiadja: Magyarlak Község Önkormányzata. Felelős kiadó: **Monek Dávid** polgármester. Nyomdai előkészítés: **Mesics Róbert**. Nyomtatás: **Palatia Nyomda és Kiadó Kft.** Megjelenik: negyedévente.

Hírmondónk aktuális számának tartalmáról

„Ősz húrja zsong, jajong, busong a tájon...” Tóth Árpád fordításában így kezdődik Paul Verlaine verse, az Őszi chanson. Bizony, már ősz derekán járunk, az élményekkel, kirándulásokkal, nyaralással, zsongással teli nyár után egy hűvösebb, szolidabb évszak következik, talán szomorúkasabb is, ahogy a vers sugallja. Vannak viszont, akiknek ezek a hónapok jelentik a legszebb időszakát az évnél. Elég, ha az őszi erdőre, bokros, fás ligetekre, vagy akár csak a kertünkben lévő gyümölcsfákra, díszfákra tekintünk, csodálatos sokszínűségükkel naponta változó színkavalkádöt varázsolnak szemünk elé. A látvány pedig nyugtatja a lelkünket, amire rohanó, nyüzsgő világunkban elképesztően nagy szükség van. Gyógyszerként is fel lehetne írni egy félórás, vagy hosszabb erdei sétát mindenkinek, szülőként azt mondom, hogy leginkább a fiataloknak, a gyerekeknek van

szükségük minél több kikapcsolódásra egy olyan világban, amely az információk özönét árasztja rájuk, értékes, de még inkább értéktelen tömegével, lebirkózhatatlan mennyiségben.

Ez mindjárt két tanulság: keressük mindenben a szépséget és a lelki békét!

A nagy keresésben sokszor mellékvágányra tévedünk, a külső szépséget vesszük csak észre, és nem is akarunk mélyebbre ásni, megtalálni mindennek az eredőjét, megtalálni egy másik szépséget, talán még értékesebbet, mint ami a felszínen látszik. Ha a fenti példát vesszük, és az erdő szépségére rácsodálkozunk, akkor egy másik szépség is elénk bukkanhat: itt élünk szebbnél szebb erdők közelében, erdőszélen, olyan kincs birtokában vagyunk, amit Magyarországon több millió ember nélkülöz. Gyakorlatilag egy kész nyaralást kell megszerveznie egy-egy város lakónak, ha 1-2 órát az erdő

csendjében, az erdő szépségében szeretne eltölteni. Autóba kell ülnie, hogy aztán messzire utazzon a csendért, a nyugalomért, a szépségért. Ezzel szemben: mi kilépünk a házunk kapuján, és 2 percen belül az erdőben vagyunk. Van, aki még hamarabb, szinte egybeköltözött az erdővel.

És itt is két tanulság: Magyarlakon élni maga is szépség, és ezt észrevenni, megbecsülni, ez pedig békeséggel tölthet el minket.

Végülis, ugyanaz a két tanulság – szépség és béke, csak egy szinttel mélyebbre ástunk, és ami igazán jó hír, vannak ennél még mélyebb és szebb szintek is. Házi feladat: ássunk ennél is mélyebbre, akár ezzel a példával tovább, akár egy másik körülöttünk lévő szépségre rácsodálkozva.

És persze van a legek legje, a legmélyebb, egyben a legmagasabb szint, de ez már hi-tünk világa.

TARTALOM:

Az időseket ünnepeljük	1
Aktuális számunkról	3
Óvoda és Iskola.....	4
Kultúra – Közélet.....	8
Olvasni jó – könyvajánló	9

Aranylapok	12
Önkormányzati hírek.....	13
Egyházközség és Karitás.....	15
Sport – foci és torna.....	17
Egyéb híradások	20

OKTATÁS - KULTÚRA

Veni Sancte és tanévnyitó ünnepség a csörötneki Örök Ige templomban

Szeptember 1-jén a reggeli csengőszóra az egész iskola útra kelt. A legkisebbek büszkén, hátukon az új iskolatáskával, a felsőbb évfolyamosok kíséretében vonultak át a csörötneki Örök Ige templomba. A gyermekek, pedagógusok, szülők, nagyszülők és testvérek együtt töltötték meg Isten házát, ahol a kis ministránsok szinte alig fértek el a szentélyben. A szentmise a „Jöjj, Szentlélek Úristen...” énekkel kezdődött, amelyben kértük, hogy a Szentlélek vezesse és erősítse az iskola közösségét a tanév minden napján. Gyula atya szentbeszédében arról beszélt, hogy mindannyian vágyunk valamire: tudásra, szeretetre, biztonságra, és Isten az, aki minden hiányunkat betölti.

A szentáldozás után kezdetét vette a tanévnyitó ünnepség. Mezeiné Kiss Katalin tagintézmény-igazgató egy bibliai igét választott mottóul: „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe” (1Kor 16,14). E rövid, de mindent magában foglaló mondat irányt mutat tanulásban, tanításban, játékban és munkában egyaránt. Az igazgató elsőként az elsőöket köszöntötte, biztatva őket, hogy fogadják szeretettel az iskolát, ahol nemcsak tudást, hanem barátokat és közösséget is találnak. Ezután a nyolcadikosokat kérte, hogy nagytestvérként segítsék és támogassák a kicsiket, majd örömmel mutatta be az iskola új tanárát, Csipszer Pétert. A szülőket arra buzdította, hogy továbbra is legyenek aktív részesei az iskola életének, a pedagógusokat pedig emlékeztette: minden szeretettel kimondott szó, türelmes pillantás és bátorító gesztus maradandó nyomot hagy a gyermekekben, még ha ez nem mindig látszik azonnal.

Beszédét egy szemléletes hasonlattal zárta: „Az új tanév olyan, mint egy tiszta füzet: üres lapjai arra várnak, hogy megtöltsük tudással, barátsággal, kitartással és szeretettel. Ha így teszünk, ez az év nemcsak sikeres, hanem áldott is lesz.” Áldott és örömteli tanévet kívánt mindenkinek, majd megnyitotta a 2025/2026-os tanévet.

Az ünnepség végén a nyolcadikosok köszöntővel és ajándékkal kedveskedtek a kis elsőöknél, akik csillogó szemmel adták elő megtanult versüket, majd izgatottan tértek vissza az iskolába, hogy megismerkedjenek az új környezettel. A tanító néni segítségével elpakolták a felszereléseket, vidám ismerkedős játékokkal töltötték el az első napot, végül minden kisdíák suliváro ajándékot kapott. A szülők meghatódva állapították meg, hogy gyermekeik életében lezárult az óvodás korszak, és kezdetét vette egy új, izgalmas életszakasz.

Kívánjuk, hogy a tanulás öröm legyen minden kisdíák számára, és az új tanév áldott és sikeres legyen az egész közösségnek!

Bálintné Pados Andrea

Díjátadó a tanévnyitón

Az ünnepélyes tanévnyitó keretében sor került az „Egészség, mint érték!” című rajzpályázat díjátadására is. A Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara Országos Szakképzési Oktatási és Továbbképzési Igazgatósága által meghirdetett versenyen iskolánk több tanulója is dobogós helyezést ért el.

Az eredmények a következők:

- I. korcsoport, 2. helyezés: Varga Dániel
- II. korcsoport, 1. helyezés: Takács Dávid
- II. korcsoport, 3. helyezés: Horváth Máté

A díjakat Szabó Péterné, a MESZK Vas Vármegyei Területi Szervezetének elnöke adta át tanulóinknak az ünnepség zárásaként. Szívből gratulálunk minden díjazottunknak, valamint felkészítő tanárainknak, Háriné Düh Katalinnak és Bálintné Pados Andreaának!

Mezeiné Kiss Katalin

Beiskolázási programok a Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolában

Nagycsoportos óvodások és szülők számára nyílt nap:
2025. november 6. (csütörtök) 8.45 óra

Szent Márton-nap:
2025. november 11. (kedd) 15 óra, lampionos felvonulás az iskolától a magyarlakai templomig 16.30 óráig

Betekintő és bemutatkozó szülői értekezlet a nagycsoportos óvodásoknak és szüleiknek az iskolában:
2026. január 17. (szombat)
9.00 óra

Általános iskolai beiratkozás:
2026. április 23-24. (csütörtök-péntek)

Az iskola és a nevelő-oktató munka egyedi kérés esetén is megtekinthető.

Szeretettel várjuk a gyermekeket, szülőket és minden érdeklődőt:
Mezeiné Kiss Katalin tagintézmény-igazgató
Deutsch Szilvia tanító
Méhész Zoltán napközis nevelő

További információ kérhető:
Telefon: +36 20 997 3810 vagy
e-mail: altiskmagyarlak@gmail.com

Tisztelt Támogatóink, Kedves Szülők!

Örömmel tájékoztatjuk Önöket, hogy a **2024. évi SZJA 1%-os felajánlásából** a Magyarlak-Csörötnek Általános Iskolája alapítványa, az **Együtt a Gyermekekért Közalapítvány 1.050.737 Ft támogatásban részesült.**

Ezt az összeget tanulóink iskolai életének további jobbítására fordítjuk.

Segítségüket hálás szívvel köszönjük.

Magyarlak, 2025. szeptember 18.

Tisztelettel: Mezeiné Kiss Katalin
tagintézmény-igazgató

KÖRNYEZETVÉDELEM – FENNTARTHATÓSÁG

Közös torna a Fizioterápia Világnapján

Szeptember 8-án a Fizioterápia Világnapját ünnepeljük. E jeles alkalomból Tóth Mártonné gyógytornász tartott vidám, egészségmegőrző tornát az iskolaközösségnek az iskola sportpályáján. A gyakorlatok során mindenki átmozgathatta magát, és megtapasztalhatta, mennyire fontos a rendszeres testmozgás a mindennapokban.

A tornába nemcsak a tanulók, hanem tanítóink és tanáraink is aktívan bekapcsolódtak, így az esemény igazi közösségi élménnyé vált. A közös mozgás jó hangulatban telt: biztatás, öröm, lelkesedés kísérte a gyakorlatokat, melyek hasznosak és élvezetesek voltak.

Ez a nap emlékeztetett bennünket arra, hogy az egészség megőrzése közös felelősségünk, és a mozgás öröme bármely életkorban megtapasztalhatjuk. A rendhagyó tornaóra után mindenki felrészülve, jókedvűen tért vissza a tanórákra. A program a szentgotthárdi EFI támogatásával valósult meg. Köszönjük szépen a lehetőséget!
Mezeiné Kiss Katalin

Brenner János focikupa

Iskolánk tanulói két korosztályban is felhúzták a mezt magukra az első Brenner János focikupán. A felkészülésre nem tudtunk sok időt fordítani, hamar érkezett a tornára való felkészés. Szeptember 18-án az 5-6. osztályosok, míg 19-én a 7-8. osztályosok mérköztek meg. A kicsiknél öt, a nagyobbaknál hat csapat szerepelt. A fiatalabb tanulóink igaz az 5. helyen végeztek, de minden mérkőzésen szépen küzdöttek és a teljesítményükre nem lehetett panasz. Másnap az idősebbek már több sikerrel jártak. 2 győzelem és 3 vereség a mérlegük, tehát már megérezhették a győzelem ízét is. Nem sokon múlt, hogy a 3. hely is elérhetővé váljon, de végül a körbeverésnek köszönhetően az 5. hely lett a miénk a hat induló közül.

Büszkék lehetünk tanulóinkra!

Csapattagok:

5-6. osztály: Horváth Valentin, Kakas Levente, Takács Viktor, Horváth Máté, Horváth Arnó, Takács Dávid, Varga Ármin, Benczik Botond, Horváth Rajmund.

7-8. osztály: Balogh Noel Bálint, Kovács Levente, Závecz Szilveszter, Török Sándor, Tóth Balázs Rajmund, Kakas Krisztián Armandó.

Csipszer Péter

Terményáldás és hálaadás a Teremtésvédelmi napon

Szeptember 30-án, kedd reggel az első tanítási percekben közösen emlékeztünk meg a Teremtésvédelem napjáról.

Az aula emeleti részében Kovács Zsuzsa néni gyönyörű, többszintes oltárt állított össze az iskolakert terményeiből, valamint a diákok által otthonról hozott gyümölcsökből és zöldségekből. A rövid liturgia a „Minden, mi él, csak Téged hirdet...” kezdetű énekkel indult, majd Gyula atya az oltár közepén olvasható „Az Úr adta” felirat kapcsán osztotta meg gondolatait. Emlékeztetett rá, hogy mindaz, amink van, Isten ajándéka, ezért szívből kell hálát adnunk érte. Az áldás szavai után a terményeket, valamint az összegyűlt tanulókat és tanárokat is meghintette szentelt vízzel.

A közös imádságot keresztvetéssel zártuk, hálával a Teremtő felé mindazért, amivel életünket gazdagítja.

Ágnes nővér

Községünk honlapja: <http://www.magyarlak.hu>

VALLÁS - HITÉLET

Zarándoklat Miszori Zoltán nyomában

Szeptember 8-án tíz tanuló és két pedagógus képviselte iskolánkat a Szombathelyi Egyházmegye és a Mária Út Egyesület által szervezett Miszori Zoltán Emlékezésközponton, amely Szombathelyről Gencsapátiig vezetett. Kísérőként velünk tartott Frigy József akolitus, a Szent Antal Karitás Csoport vezetője is.

A zarándoklatot Dr. Székely János megyéspüspök vezette. Kis csapatunk kitartóan gyalogolt, és nagy lelkesedéssel imádkozott, énekelt a többi hívővel együtt. Szívünkben maradandó nyomot hagyott a püspök atya által celebrált szentmise a festői környezetben.

A szertartás után szeretetvendégségre kaptunk meghívást, ahol a helyi asszonyok ven-

dégszeretetének köszönhetően finom házi süteményekkel és frissítő gyümölcslével kínáltak bennünket. A közösségi együtt-

lét, az imádság és az élmények megosztása mindannyiunk számára felejthetetlen útravalót adott.

Jókedvűen, lelkileg feltöltődve és hálás szívvel tértünk haza a zarándoklatról.

Zarándok szakkörösök

A rönöki érseki szentmisén szolgáltunk

A Szombathelyi Egyházmegye meghívására iskolánk kórusa szolgálatot nyújtott a Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén a rönöki Szent Imre templomban.

Az ünnepi szentmisét Márfi Gyula nyug. veszprémi érsek celebrálta. A Vidám angyalok gyermekkórus Deusch Szilvia karnagy vezetésével felajánlaskor a „Jézus életem, erőm, békém”, áldozáskor „Ó, hála, Úr Jézus” és „Jézus, te égi szép”, kivonuláskor a „Hintsd szerteszt” c. énekeket adta elő.

Hálás szívvel köszönjük a megtisztelő meghívást, a gyermekek tiszta szívből fakadó énekét, valamint a szülők áldozatos segítségét. A közösségben átélt pillanatok újra megerősítettek bennünket abban, hogy Krisztus szeretete az, ami igazán összeköt és felemel minket.

Mezeiné Kiss Katalin

Ismét elérkezett szeptember

2025. szeptember 1-én a Szentgotthárd és Térsége Egyesített Óvodák és Bölcsőde Micimackó Óvodájában is elkezdődött az új nevelési év.

A gyermekek többsége hosszú otthon töltött idő után vette ismét birtokba az óvoda termeit, udvarát. Az elmúlt nevelési évben elbúcsúztattunk kilenc nagycsoportost, ők Szentgotthárdon, illetve Magyarlakon megkezdtek iskolai tanulmányaikat. A csoportba érkezett nyolc új kisgyermek, ők most kezdik az óvodai életet, így a létszámunk 25 fő. Az új nevelési év a felnőttek között is hozott változást, ismét pedagógiai asszisztens kollégán – Bérdi Beatrix – kezdte velünk az új tanévet.

Célunk továbbra is szeretetteljes, stabil, biztonságos légkör kialakítása, hogy a csoportba járó gyermekek vidám, érdeklődő, kiegyensúlyozott felnőttekké válhassanak. Készségeik, képességeik fejlődhessenek, és így magabiztos iskolába vágyó gyermekekké váljanak az óvodáskor végére.

Szarka Rozália, óvodavezető

Meghívó

A Magyarlakai Micimackó Óvoda szülői munkaközössége sok szeretettel várja Önöket november 22-én megrendezésre kerülő Óvodás Báljára.

A jegyek/támogatójegyek árusítását a szülői munkaközösség tagjai személyesen végzik. A bál bevételét egy kültéri fészekhinta beszerzésére kívánjuk fordítani.

Kérjük támogatásuk részvételükkel, adományaikkal gyermekeinket! Köszönjük!

Tökfaragó délután Magyarlakon

A hagyományokhoz híven a Magyarlakai Ifjúsági Kulturális Egyesület idén is megrendezte tökfFaragó délutánját.

Egyesületünk tagjai minden évben nagy hangsúlyt fektetnek a dekoráció elkészítésére, ami ezúttal is szépre, egyedire sikeredett, mindannyiunk – főként gyermekeink – öröme. A versenyző gyerekek két kategóriában indulhattak: egyéni, azaz szülői segítség nélkül, illetve szülővel közösen nevezhettek a tökfFaragó versenyre. Rengeteg érdeklődő volt, ezúton is köszönjük a bizalmat. Évről évre többen vannak, aminek mi nagyon örülünk, és a Kultúrház helyi adottságait is figyelembe véve próbáljuk kialakítani a helyszínt a „komoly munkára” és persze játéokra.

A két kategóriában 3-3 helyeztet díjaztunk, illetve 1-1 kü-

löndíjast is jutalmaztunk. Nehéz feladat ez a zsűrinek, hiszen megannyi kreatív alkotás közül kell kiválasztaniuk a legjobbakat.

A tökfFaragáson kívül a gyerekeket kézműves foglalkozás is várta. Készíthettek maguknak lámpásokat, kulcstartót, öntött gipszfigurákat, valamint halloweeni fakifestőket. A kicsiknek pedig a színpadot rendeztük be, játszósarokként, így minden korosztály megtalálhatta a maga elfoglaltságát. Míg a zsűri végezte munkáját, szórakoztató sorversenyekkel és ügyességi feladatokkal készültünk a gyerekeknek. Akik megéheztek és megsomjaztak, azokat vendégül látta a boszorkánykonyha, ahol ezúttal is számos finomság várta a gyerekeket.

Az eredményhirdetést követően került sor a felvonulásra,

falunkon végigvonulva mutattuk meg az elkészült alkotásokat. A gyerekek a szülőikkel közösen, az elkészített tökökkel, vagy lámpáikkal tettek egy kört.

Reményeink szerint mindenki jól érezte magát, és szeretettel várunk vissza mindenkit a következő években is.

Labritz Hajni

Olvasni jó – és érdeemes!

SHARI J. RYAN: A DACHAU I KÖNYVÁRUS

Kedves Hírmondó olvasók!

Ismét egy olyan könyvet ajánlok a figyelmükbe, amely biztosan könnyeket csal a szemekbe. Őszintén, az író művei közül ez az első, melyet olvastam. Annyit sikerült róla megtudnom, hogy szívesen dolgoz fel műveiben II. világháborúval, főként a zsidók kitelepítésével, a holokauszttal kapcsolatos eseményeket.

A most ajánlott könyv is egy ilyen. Maga az esemény 2018-ban

kezdődik, de átvezet bennünket az 1940-es évtől kezdve egészen 2018-ig. A műnek három fő alakja van: Matilda a történet főszereplője, Hans, a zsidó fiú, ők az 1940-es években Németországban élnek, valamint Grace, aki 2018-ban Amerikában él. Grace egy építkezéssel foglalkozó cégnél dolgozik építésként, amikor egy nap Németországból egy ügyvédi irodából értesítést kap, hogy nagyanyja után – akit soha nem ismert,

és nem tudott róla – megörökölt egy könyvesboltot Dachauban. Tudunk kell, hogy Dachau a II. világháború egyik hírhedt koncentrációs tábora volt, ahova rengeteg zsidót hurcoltak el, kényszerítettek munkára, és nagyon sokan a haláltábor krematóriumában veszítették életüket.

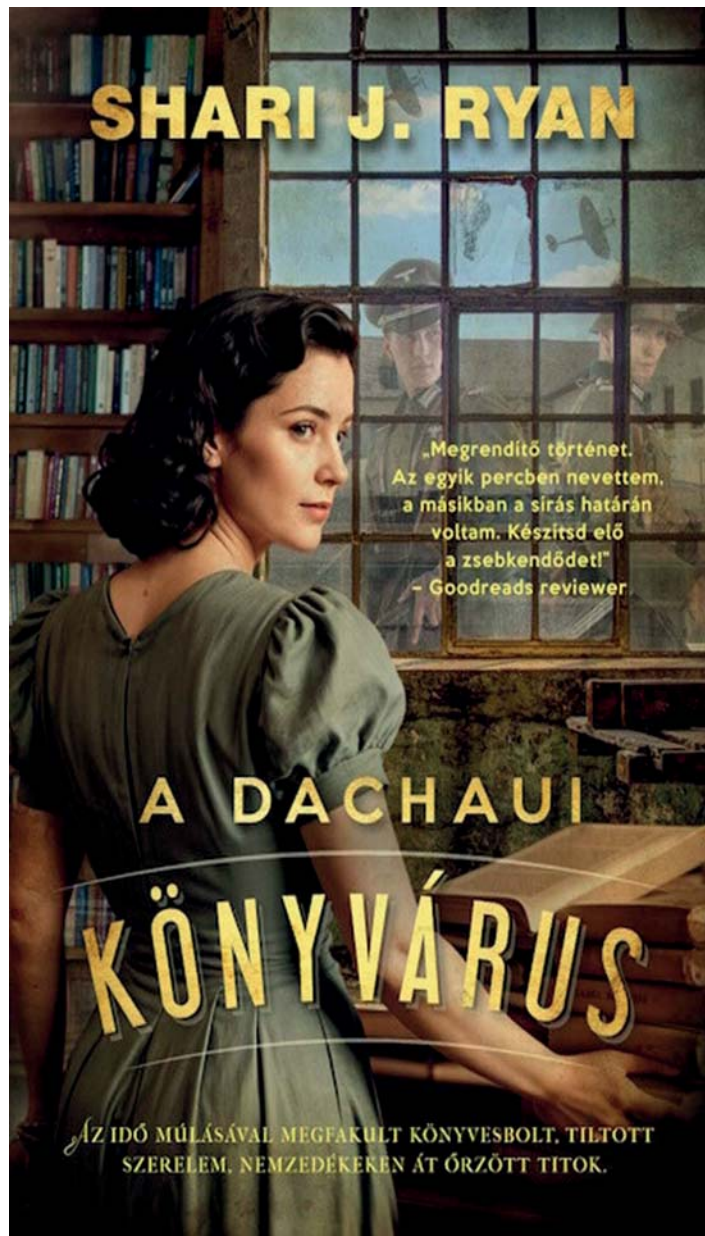
Attól a pillanattól kezdve, hogy Grace megkapja az ügyvédi értesítést, az események két szálon futnak. Az egyik, Grace,

aki azonnal Németországba utazik, hogy a sok éve reménytelenül keresett családjá nyomára bukkanjon, a másik szál pedig Matildának az 1940-es évek eseményeit írásba foglaló feljegyzései, melyet Grace, az unokája ismertet velünk.

Matilda és Hans, a zsidó fiú, 1940-ben egy lakóépületben lakkak, nagyon jó barátok, ez a barátság az évek során szerelemmé szövődik. Egy nap Matilde arra

megy haza, hogy a szomszéd lakásban lakó Hansot és családját a náci katonák felpakolták egy autóra, és elvitték őket. Matilda követi az autót, amely a családot viszi, sikerül megtudnia, hogy hol tartózkodnak. Elhatározza, hogy Hansot elbújtatja, és nem engedi, hogy tovább vigyék, és esetleg a haláltáborba kerüljön. Matilda szülei ellenzik a tervet, de ő nem tágít, és szülei tudta nélkül a szobája felett lévő kis üregbe bújtatja el Hansot, aki már nem csak a barátja, hanem életre szóló szerelme is. Hónapokig sikerül neki a fiút bújtatni, azonban egy nap arra megy haza, hogy az apja felfedte a fiú kilétét a katonáknak, és éppen ekkor viszik el, amikor Matilda hazaér. Mindezek után kiderül, Matilda gyermeket vár, aki meg is születik, egy kislány, akit Matilda apja egy éjszaka elvisz a lányától, és minden információ nélkül egy gyermekmentő szervezettel Amerikába küld, ahol a kislányt örökre fogadják. Ennek a kislánynak Matilda a Runa nevet adta, de sajnos azzal, hogy az apja elvitte, soha többé nem hall róla.

Közben zajlanak a II. világháború eseményei, Hans Dachaubá kerül. Amikor Matilda ezt megtudja, a szülei házáat minden szó

nélkül elhagyja, mert szüleinek soha nem bocsátotta meg, hogy a gyermekét elvették tőle. Dachaubá sikerül Matildának megtalálni azt a lehetőséget, hogy dolgozzon, és legyen hol laknia. Támogatóra és anyja helyett szinte anyára talál Galina személyében, aki egy kis könyvesbolt tulajdonosa. Azzal, hogy Galina befogadta, Matilda lehetőséget lát arra, hogy Hans-sal kapcsolatba lépjen. Ez sikerül is neki, Galina fián keresztül. Közben évek telnek, a háború lassan véget ér, de sajnos Hansról nincs tudomása, hogy hol van. Galina halála után Matilda megörökli a kis boltot, és mindig várja Hans visszatértét, valamint mindent elkövet, hogy megtalálja gyermekét. A cselekmény tovább folytatódik, amikoris 2018-ban Grace tudomására jut az örökség.

Az, hogy miként alakultak a továbbiak, nem írom le, inkább azt javaslom, hogy olvassák el a könyvet. Nagyon szép élményben lesz részük.

Kedves Hírmondó olvasók, higgyék el, ezeken a késő esti őszi napokon nincs annál jobb, mint egy csodálatos történetet magába foglaló könyvvel tölteni az időt.

Kívánok jó szórakozást az olvasáshoz! **Mesicsné Magdi**

Két kertmozi filmvetítést rendeztünk

Június hónapban hirdettük meg a Kulturális Kerekasztal beszélgetést, a településünkön felmerülő kulturális és más programigények felmérése céljából. Számos ötlet és észrevétel elhangzott ezen a beszélgetésen, többek között a nyári időszakban kertmozi filmvetítés ötlete is felmerült.

Az ötletelésből a tettek mezejére lépve, eddig két vetítést rendeztünk, az elsőt július 18-án a Művelődési Ház mögötti területen, szabadtéren, a másodikat augusztus 29-én, sajnos a rossz idő miatt bent a teremben. A vetítésre szánt filmeket Magyarlak Facebook oldalán előzetesen szavazásra bocsájtottuk, itt bárki kiválaszthatta a számára legkedvesebbet. Mindkét esetben nagy fölényrel nyert az első helyen befutó film, a voksok száma meghaladta a százat. A vetítések alkalmával becsületkassza keretében üdítő, sör és popcorn volt fogyasztható, a befolyt összeggel pedig a későbbi rendezvényekhez járulunk majd hozzá.

**Szabadtéri
FILMEST
MAGYARLAK**

HELYSZÍN: MŰVELŐDÉS HÁZ UDVARA
IDŐPONT: AUGUSZTUS 29. 20:00

A HELYSZÍNEEN BECSÜLETKASSZA MŰKÖDIK.
POPCORN, UDÍTÓ ÉS SÖR KAPHATÓ.

A BELÉPÉS DÍJTALAN.
A BEFOLYT ÖSSZEGBŐL A TOVÁBBI
RENDEZVÉNYEKET TÁMOGATJUK.

ROSSZ IDŐ ESETÉN A RENDEZVÉNY
EGY KÉSŐBBI IDŐPONTBAN KERÜL
MEGRÉNDÉZÉSRE.

AZ ESEMÉNYEN KÉP ÉS HANGFELVÉTEL KÉSZÜLHET

RENDEZŐ:
MAGYARLAK KÖZSÉG
ÖNKORMÁNYZATA

**Szabadtéri
Kertmozi
EGY KUTYA NÉGY
ÉLETE**

HELYSZÍN: MŰVELŐDÉS HÁZ UDVARA
IDŐPONT: JÚLIUS 18. 21:00

A HELYSZÍNEEN BECSÜLETKASSZA MŰKÖDIK.
POPCORN, UDÍTÓ ÉS SÖR KAPHATÓ.

A BELÉPÉS DÍJTALAN.
A BEFOLYT ÖSSZEGBŐL A TOVÁBBI
RENDEZVÉNYEKET TÁMOGATJUK.

ROSSZ IDŐ ESETÉN A RENDEZVÉNY
EGY KÉSŐBBI IDŐPONTBAN KERÜL
MEGRÉNDÉZÉSRE.

MAGYARLAK KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

Mindkét előadás sok nézőt vonzott, nemvárt sikerrel zárult, ennek megfelelően tervezzük a folytatást a téli hónapokban is, immáron fűtött körülmények között.

Szeretném megköszönni az ötletelésben, szervezésben és lebonyolításban a közreműködést a segítőknek. Bízom benne, hogy számos vidám pillanatot tudunk és fogunk is még szerezni az érdeklődőknek!

Monek Dávid polgármester

52 éves osztálytalálkozó

Ezzel a kis írásommal szeretnék köszönetet mondani Magyarlak polgármesterének, Monek Dávidnak és a képviselő-testületnek, hogy lehetőség van, volt arra, hogy a Brenner pihenőházban egy kellemes napot el lehessen tölteni.

Köszönet a Jurisich Miklós gimnázium 1973-ban végzett 4/A. osztálya az 50 éves találkozón elhatározta, hogy a lehetőségekhez képest megpróbálunk minden évben valahol összejönni.

Tavaly Celldömölk és Sopron volt a találkozó helyszíne. Az idei évre ide Magyarlakra szerveztük Balla Margit osztálytársammal a találkozót. A 30 fős osztályból tizennégyen tudtunk résztvenni ezen az összejövetelen. Természetesen mindenki hozta magával a feleségét vagy a férjét, így egy 21 fős, nagyon összetartó, rendkívül jó csapat töltötte a napját Szentgotthárdon és Magyarlakon.

A program délelőtt 10 órakor kezdődött, a Brenner emlékhét keretében a szentgotthárdi Nagyboldogasszony templomot látogattuk meg, majd az önkormányzat épületét, a volt rendházat tekintette meg a csoport. Mindkét helyen Szép Renáta tartott tájékoztatót az osztálytársaknak, melyért nagy köszönet Renátának, minden osztálytársam csak elragadtatással tudott szólni előadásáról. A két épület megtekintése után autóba ültünk, és Zsidára mentünk, ahol a Brenner-kápolnával ismerkedhetett meg a csoport. Ezt követően indultunk Magyarlakra, ahol a Brenner pihenőházban már várt bennünket a nagyon finom gulyás és halászlé, valamint mindaz a sok finomság, sütemény, szőlő, innivaló, melyek biztosították, hogy a csoport jól érezhesse magát. Érkeztek vendégek Budapestről, Celldömölkéről, Sopronból, Kőszegről, Szombathelyről, Szentgotthárdról, és természetesen jómagam innen, Magyarlakról. El kell

mondanom, hogy egy nagyon kellemes, jó hangulatú délutánt sikerült a késő esti órákig eltöltenünk. Valamennyi osztálytársam el volt ámulva attól, hogy milyen rendezett település Magyarlak, milyen szép a pihenőház és környéke, a szőlőhegy. Minden osztálytársam most járt először erre, és teljesen lenyűgözte őket a környezet, a kilátás, és mindaz, ami itt van. Olyan nagyon tetszett nekik a település és a környezet, hogy nem egy osztálytársam mondta el, hogy szándékukban áll, ezek után ezt a vidéket, meg az Őrség területét egy kicsit jobban megismerni.

Én személy szerint nagyon büszke vagyok arra, hogy ennyire tetszett az osztálytársaimnak ez a vidék, nagy örömmre szolgált, hogy lehetőség volt arra, hogy őket itt a Brenner pihenőházban fogadjuk.

Mindezek után még egyszer nagyon köszönöm polgármesterünknek, hogy lehetővé tette számomra, hogy azokat az osztálytársakat, akikkel 52 évvel ezelőtt együtt érettségiztünk, itt Magyarlakon a szülőfalumban vendégül láthattuk, és megmutathattam azt a települést, ahol leéltem az életemet, ahova oly sok emlék köt, és amelyre mindig büszke vagyok.

Nagyon köszönöm, kívánok munkájukhoz további jó egészséget és sok sikert!

Mesicsné Magdi

Visszapillantó – Betyárvilág

A hosszú ideig tartó török hódoltság, az egész Rába-völgyet elpusztító nagy hadjáratok nyomán megfogyatkozott a vidék lakossága, elpusztultak a mezőgazdasági területek, romba dőltek az épületek, a maradék lakosság teljesen elszegényedett. Ilyen körülmények között voltak olyanok, akik bizony összeütközésbe kerültek a törvénnyel, zsványnak álltak. A legkönnyebben meglovasítható értékek az állatok voltak akkoriban, a marhák, ökrök, lovak. Erről vallanak a régi iratok.

1695-ben, Szent Márton nap után való szerdára virradóra (november 16-án) Kis-Csörötnekről eltűnt Dömötör Jánosnak egy pár ökre és Magyarlakból Német Orbánnak egy tehene. Feltehetőleg zsványok lopták el őket. Megeshet, hogy Dömötör János már kezdetben gyanította, hogy kik lehetnek a tolvajok. De ha nem gyanította, akkor maga kezdhett nyomozásba, mert a következő évben már az ő útmutatása alapján jutott el a nyomozó hatóság a harmadik határba, Ispánkra.

László János megyei jurátus (esküdt) – Szegedi Pál alispán és Petrák Mihály szentgotthárdi tiszttartó megbízásából – 1696. július 9-én Ispánkon nyomozott, és tanúkihallgatást tartott az elveszett marhák ügyében. Az első tanú csörötneki Mikos István özvegye, a 48 év körüli Margit asszony volt. Ő azt vallotta, hogy egy ispánki gazda, Vörös János házában hallotta Kis Jancsi és Sipos Marcin szájából, hogy Dömötör Jánost szidták és fenyegették – nyilvánvalóan amiatt, amiért a hatóságot a nyakukra küldte -, mondván „az ördög adta teremtette, csak jöjjön az Őrségbe, valamint tehetjük szerit, de megöljük.” A harmadik tanú, a csörötneki illetőségű Mikos Péter 45

esztendő özvegye úgy vallott, hogy Kis János fia, János és Sipos Marcin fia, Istók szintén fogadkoztak, hogy ha Dömötör János továbbra is őket gyanúsítja az ökrök ellopásával, „valahol foghatjuk, de megöljük.” A negyedik tanú, az 52 esztendő Vörös János, ispánki lakos azt is tudta, hogy az ökrök eltűnésének idejében a gyarmati erdőben a vadászok elcsípték Kis Jánost és Sipos Marcint, amint az útfélen feküdtek. Ezt ők maguk mesélték el, amint Vörös János házában borozgattak. Kérdőre is vonták az árokparton fekdgelőket, hogy miért járnak ilyen helyen, még azt hiszik róluk, hogy valami gonosz szándékú, rosszban sántikáló emberek. A vadászok közül hárman, a 32 éves Nemes János, a 31 éves Batta János és a 70 esztendő Batta György, mindhárman ispánki lakosok, szintén megerősítették, hogy a gyarmati erdőben zajló vadászon, egy nyíresben, az útfélen bújtak el a gyanúsítottak, de hát csak elő kellett onnan jönniük, mert az egyik vadász közvetlenül mellettük foglalt lőállást. Az ötödik tanú, a 40 esztendő, őriszentpéteri Harcz György szűkszavú ember lehetett, mert csak annyit mondott a nyomozást vezető esküdt úrnak, hogy „Csak lassan járgy, mert jó helen jársz!”

A nyomozás tovább folytatódott. 1696. október 18-án, Szentgotthárdon vették jegyzőkönyvbe a Magyarlakon lakó Zsohár Zsuzska, 14 esztendő szolgálóleány vallomását. A leány az előző évben Pusztarákoson szolgált Sipos István gazda házában. A nyomozó hatóság, nevezetesen Lénártsics János Vas megyei alszolgabíró és László János megyei jurátus előtt azt vallotta a leány, hogy az apja azelőtt három esztendővel Magyarlakon volt marhapásztor. Az akkor 11 esztendő kislány az apjával

együtt őrizte a falubeli teheneket. Ismerte is mindegyiket, de különösen azt a fehér hasú, a fején hold alakú jegyet viselő vörös tehenet, amelyiket a vallomástételt megelőző évben, azaz 1695-ben, Szent Márton nap táján, egy éjjelen Pusztarákoson látott újra. Azt vallotta a leány, hogy a kérdéses éjszaka előtt körülbelül egy héttel a gazdájához, Pusztarákosra beállított Tarródfai Takács István és Dobraföldi (Sipos) Marcin. A gazdaasszony kenyeret süttött nekik, amit magukkal vittek, amikor egy éjszaka felkerekedtek és elmentek valahová. Egy hét múlva, szintén éjszaka jöttek meg. Ekkor, ezen az éjjelen a gazdája több társával együtt, kiket a leány nem ismert, egy vörös és egy bonta (tarka) ökröt és egy tehenet hajtott be az udvarra. A két ökröt az ismeretlenek még azon éjszaka tovább hajtották, de a tehén ottmaradt Sipos Istvánnál. A lány megismerte a tehenet, arra is emlékezett, hogy az egy magyarlaki gazdáé, Németh Orbáné volt. Az orgazdának meggyűlt a baja a lopott tehenel. Hiába kötötte be az istállóba, a tehén nem érezte jól magát, egyfolytában bőgött. A gazda egy bottal próbálta lecsendesíteni, de a tehén még inkább bőgött. A gazda ekkor melléje kötötte a maga fekete tehenét, de a lopott jószág csak nem hagyta abba a bőgést. Körülbelül egy hét múlva, szintén éjnek idején a gazda levágta a tehenet. A húst fejszével szeletelve, nagy igyekezetében még a szobai széket is kettéhasította. A tehén levágott fejét és a lábait a kamrába akasztotta.

Úgy látszik, ennyi nyom sem volt elég a bizonyításhoz, de az ügy nem hamvadt el. 1703-ban a hatóság új nyomra akadt. A vizsgálatot ezúttal Jakabházi Saller László vezette. Szentgotthárdon március 16-án Kiss János bevallotta, hogy hallotta a vejétől, Szattai Tóth Mihálytól, hogy 1695-ben Szent Márton nap után a csörötneki Dömötör Jánostól egy pár ökröt, egy vöröset és egy bontát elloptak. A Zala megyei Nemesnépen lakó Kossa István látta, hogy kik hajtották azokat az ökröket. Meg is mondta Tóth Mihálynak, de ő nem akarja megnevezni őket, mert fél, hogy a sógora, Kiss János fia, Jancsi is társ volt benne.

Hogy mi lett az ügy vége, az ökröket biztosan nem találták ekkor már meg, de hogy kártérítést kaptak-e a megkárosított csörötneki és magyarlaki gazdák, az nem derül ki az iratokból, de az eset jól mutatja, hogy nyomozó és bűnüldöző hatóságoknak már akkoriban is akadt bőven dolga.

A kép illusztráció. Még ekkor is fontos szerepet játszottak a szarvasmarhák a falu életében. Sipos Lídia és nagymama, Kurucz Imvréné a tsz borjúnevelő istállójánál.

Magyarics István

Közbiztonsági és közlekedésbiztonsági fejlesztésekre nyertünk támogatást

Magyarország Kormánya idén először hirdetett pályázatot a Versenyképes Járások Program (VJP) keretében. A VJP egy olyan új területfejlesztési kezdeményezés, amely a szokásos, településalapú fejlesztésekkel

szemben a térségi együttműködések ösztönzi, hiszen az egyes járások több település összefogásával pályázhatnak. A VJP keretében minden járás garantált éves fejlesztési forráshoz jut a helyi gazdasági növekedés és az életminőség javításának érdekében.

Magyarlak konzorciumi keretek között öt másik településsel közösen nyújtott be pályázatot áprilisban „Hálózatszerű kisléptékű köz- és közlekedésbiztonsági fejlesztések a Rábatölgyében” címmel. A sikeres pályázat eredményeképp a hat település összesen 41.200.000 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesült, melyből Magyarlak **13.696.208 Ft** összeget fordíthat a pályázati célok megvalósítására.

Az elnyert összegből a térfigyelő kamerarendszerünk teljes cseréje megtörténik. Figyelemfelhívó, napelemes sárga villogó jelzőfény kerül mindkét irányból telepítésre az iskola előtti útszakaszra. A nagymértékben megnövekedett gépjárműforgalom miatt gyalogos átkelőhely épül a Boldog Brenner János út és a Kossuth Lajos út keresztezésénél, mely a két út melletti járdákat köti majd össze. Ugyanitt napelemes

sárga villogó jelzőfény is kiépítésre kerül.

Jelenleg a különböző hatósági engedélyek beszerzése történik, terveink szerint a kamerarendszer a tél folyamán kiépül, kora tavasszal pedig a közúti beruházások is megvalósulhatnak.

Bízunk benne, hogy e mindenki számára fontos fejlesztésekkel javul a település közbiztonsága, és biztonságosabb lesz a közlekedés is Magyarlakon.

Monek Dávid polgármeste

Folytatódnak a faültetések Magyarlakon

Az őszi folyamán három helyszínen, összesen tíz fát ültettünk el az Országfásítási Program keretében.

A magyarlakai temetőbe a ravatalozó mellé, a korábban kivágott cédrusok helyére gömb szivarfákat, a kegyeleti parkba amerikai hársfákat, az óvoda parkolójába pedig fehér eperfákat. Korábban – még 2021-ben – harminc darab fát ültettünk el szintén ebben a programban. Ígérjük, hogy ezt a folyamatot a jövőben is megtartjuk, és a lehetőségeinkhez mérten, ahova szükséges, oda fákat ültetünk, tovább zöldítjük a köztereinket.

Köszönjük szépen Magyarország Kormányának a program által nyújtott lehetőséget és támogatást! **Monek Dávid** polgármester

II. világháborús emlékmű

A kedves Hírmondó olvasók számára most egy tőlem talán szokatlan, de településünket érintő dologról szeretnék pár mondatot közzétenni.

A Kegyeleti park, vagyis a régi temető területén található a II. világháborús emlékmű. Az emlékmű még Mesics Józsefné – a mindenki által ismert és szeretett Teri néni – kezdeményezésének köszönhetően került megvalósításra. Emlékszem rá, az átadásakor ott voltam, és nagyon örültem, hogy részese lehettem annak az eseménynek, hiszen nagyapám neve is szerepelt az emléktáblán. Őt sajnos soha nem ismerhettem, édesanyám apukája volt, ő sem nagyon ismerte, hiszen gyermek volt, amikor bevonult katonának, aztán a háborúban vesztette életét. Ettől függetlenül, én személy szerint nagyon örültem annak, hogy ez az emlékmű megvalósult, hiszen nemcsak a nagyapám, hanem még több Magyarlakon élt, és a háborúban életét veszített férfi neve szerepel rajta.

Az emlékmű az évek során, az időjárás viszontagságának eredményeként eléggé megkopott. Talaly, a közmeghallgatáson vet-

tem fel, hogy valamit tenni kéne azért, hogy tovább ne rongálódjon. Felvetésem meghallgatásra, sőt legnagyobb örömmre megva-

lósításra is került, hiszen augusztus hónapban megtörtént a felújítása. Köszönet ezért Monék Dávidnak, falunk polgármesterének.

Hogy miért írom mindezt? Azért, mert vannak a településünkön olyan személyek, akik esetleg nem megfelelő információ hiányában valótlan dolgokat közölnek. Hogy milyen költségvonzata volt ennek a felújításnak, nem tudom, nem is ez az érdekes, számomra a legfontosabb, hogy megóvásra került és szép lett az emlékmű. Nem csak az én nagyapám, még sok magyarlak neve szerepel rajta, akik esetleg dédnagyapák, de az unokájuk nem is tudja, hogy valójában az ő hozzátartozója is ott szerepel a hősök között.

Kérek mindenkit, hogy ne ítélkezzünk, és ne tegyünk olyan megjegyzéseket, melyeknek nem ismerjük kellően a hátterét. Tovább nem is kívánok a témával foglalkozni.

De még utoljára, és ismételten igen nagy köszönet falunk polgármesterének, hiszen a jövő számára az emlékmű hűen ápolja Magyarlak hőseinek emlékét. Hálával tartozunk és köszönettel mindezt, egyúttal kívánok polgármesterünknek, a képviselő-testületnek további munkájukhoz sok sikert és kitartást.

Mesicsné Magdi

Korlát épült közösségi összefogással

Többéves probléma került megoldásra az elmúlt hetekben az Óvodához vezető járda biztonságát illetően. Az óvodát az óvoda parkolójával összekötő járdaszakasz mellett nyílt vízelvezető árok található. A mély árok balesetveszélyes volt főleg a kisgyermek számára, így az önkormányzat korlátot készíttetett ennek orvoslására.

Igazi csapatmunka eredménye lett az új korlát kivitelezése. Az önkormányzati dolgozók elkészítették a beton alapot. Lakossági felajánlásnak köszönhetően a

hegesztési munkákat Benkő Dávid vállalta, és profi módon kivitelezte, a helyszíni felállításban Joszt Szabolcs segédkezett neki. A festési munkákat Labritz Péter és Monek Gyula önkormányzati képviselők végezték el. Az elkészült korláttal jóval biztonságosabbá vált a gyermekek és szülei gyalogos közlekedése az érintett szakaszon.

Ezúton szeretném köszönetemet kifejezni Mindenkinek, aki bármely módon segített a munkálatokban!

Monek Dávid polgármester

Községünk honlapja: <http://www.magyarlak.hu>

A Magyarlakai Római Katolikus Egyházközség hírei

BRENNER 70 EMLÉKHÉT SZENTGOTTHÁRDON

Hetven évvel ezelőtt kapta a diszpozíciót Brenner János Rábakethelyre, első és egyben utolsó szolgálati helyére az akkori megyéspüspöktől, Kovács Sándor püspök atyától, hogy káplánként szolgálja Istent és az ő hívő népét a határ menti város akkor még külön álló plébániáján. Ez a megbízatás egyben Magyarlakra is szólt, hiszen falunk a kethelyi plébánia fiúfiája volt abban az időben.

Ünnepségsorozat zajlik Szentgotthárdon – „Brenner 70” elnevezéssel – ezekben a hetekben a jeles évfordulóra emlékezve. Ennek az ünnepségsorozatnak az egyik leginkább felemelő és egyben legmeghatóbb rendezvénye volt a szemtanúk visszaemlékezése, a még élő tanúk emlékeinek megosztása Brenner tiszteendő úrról, ahogy akkoriban szólították a fiatal, „pályakezdő” papot.

Szeptember közepén egy hétköznapi esti órában különleges hangulat töltötte meg a szentgotthárdi Színház auláját. A Móra Ferenc Városi Könyvtár és Múzeum intézményvezetője, Horváth Tiborné meghívott vendégei olyan személyek voltak, akik közelről ismerték Brenner János atyát, és személyes élményeik révén engedtek bepillantást a vértanú káplán életébe.

A szeretett vértanúról megjelent könyvekből már ismert történetek mellett egy kicsit a hétköznapiakba is bepillantást nyerhettünk, képeket villantottak fel az emlékezők a házvezető nő, Mácsi néni és a fiatal pap szeretetteljes kapcsolatáról, a hittan oktatások előtti és utáni ródlizásokról, focizásokról a gyerekekkel, volt olyan, akit motorozni tanított meg, mást fényképezni, vagy éppen úszni a Rábán. Jelen volt az esten Brenner atya halálának estjén Zsidán született Kiss Imre, és jelen volt olyan személy – Ma-

gyarlak korábbi polgármestere, Monek Gyula, aki az atya aláírásával ellátott keresztlevelét őrzi nagy becsben. Falunkat az emlékezők sorában Tóth Mártonné Marika néni képviselte, aki megannyi gyerekkori történetet és szeretetteljes emléket őriz Brenner tiszteendő úrról. Soós Margit néni nyugalmazott tanárnő a vértanú káplán tiszteletének megőrzését kérte Szentgotthárd plébánosától és jelenlegi káplánjától, de minden felnőttől is, hogy ezek a történetek, a vértanú pap életpéldája ne merülhessen soha feledésbe, adják át a fiataloknak, hogy ők is megismerhessék és emlékét őrizzék.

A hozzászólások, melyek legtöbbször egyébként a szép száman megjelent magyarlakai lakosoktól hangzott el, mind-mind kiemelték a fiatal pap hiteles életét, emberiségét, derűjét.

Az emlékezők között utolsóként a farkasfai születésű Juliska néni – Császár István atya, püspöki helynök édesanyja – mondott el egy nagyon megható történetet, mely szerint éppen hittanoktatásra várták a tiszteendő urat Farkasfán, játszottak, énekeltek, és amikor megérkezett, csatlakozott hozzájuk, együtt énekeltek egy kedves, de szomorú népdalt. Ezt a népdalt ezen az estén Doncseczné Petrovics Magdolna,

Magyarlak kántora énekelte el gyönyörűen, a megjelenteknek könnyeket csalva a szemébe. Az ének utolsó versszaka – „Repülj vissza kis madárka / mondd Anyámnak csókolom / én már többé nem láthatom / nemsokára meghalok.” – néhány héten belül fájdalmas valósággá vált, János atya valóban nem láthatta már szeretett Édesanyját. Életét – Jézust követve a legtöbbet – adta oda.

Az est megannyi szép történetének meghallgatása mellett egy dolgot emelnék még ki mindenképpen: ezen az estén (is) jó volt magyarlakinak lenni, büszkeséggel töltött el minden falunkbelit az a magyarlakaiak részéről megnyilvánuló szeretet és tisztelet, amely a vértanú papot a mi falunkból övezi. Szinte az est minden „főszereplője” Magyarlakhoz kötődik: maga a szervező, az emlékező, a közönség sorában falunk létszámához képest arányaiban a legtöbb résztvevő, a csodás hangú előadója az éneknek, ezen felül szinte minden egyes hozzászólás Magyarlakról, magyarlakaiaktól hangzott el. Azt lehetett érezni, hogy a mi falunkban Boldog Brenner Mária János atya tisztelete egy természetes, szívből és mélyről fakadó, el nem halványuló, velünk élő valóság.

Frigy József

KÖSZÖNJÜK A HÍVEKNEK

Hálással megköszönjük minden segítőnek, akik meghallották hívó szavunkat, és templomunkat kitakarították, feldíszítették, annak kertjét széppé rendezték a szeptember 14-i búcsúünnepre. Örülünk annak, hogy sokan magukénak érzik Isten templomát, az ő áldását kérjük mindannyiuk és családjaik életére. Szeretettel hívunk

és várunk mindenkit a továbbiakban is, akár segíteni e teendőkben, akár szentségimádásra, rózsafüzér imaórára, legfőképpen vasárnapi szentmisére.

Mellékelt fotónkon az őszi terményeink hálaadó oltára látható – Jandracics Eszter és Dzsida Anna szép kompozíciója –, plébánosunk Gyula atya áldotta meg október 5-én ezeket és minden Magyarlakon termelt növényt, gyümölcsöt, zöldséget, kétkezünk ezévi szorgos munkáját.

Frigy József

A Szent Antal karitászcsoport szeretetszolgálatáról

SZENT ERZSÉBET ÜNNEPE – A SZÍV FORRADALMÁNAK ÜZENETÉVEL

Október 11-én, szombaton a Karitászcsoport tagjai és támogatóik közösen ünnepelték Szent Erzsébet napját Szombathelyen. Az idei évben a megszokott hagyományoktól kissé eltérően, de ugyanazzal a szeretettel és közösségi lelkiülettel gyűltünk össze, hogy együtt adjunk hálát és erősödjünk a szolgáló szeretetben.

A nap első eseményeként 11.30 órakor került sor a Győrvári Edith Családsegítő Központ (Szombathely, Hollán Ernő u. 14.) újonnan kialakított helyiségeinek megáldására. Az ünnepélyes alkalmon a Karitászcsoport munkatársai és önkéntesei vettek részt, akik nap mint nap a rászorulóért, a nehéz helyzetben élőkért dolgoznak. A megáldás imádságos légkörben zajlott, és minden jelenlévő számára megerősítést jelentett abban, hogy a segítő munka nem csupán hivatás, hanem krisztusi küldetés is.

Ezt követően Fekete Szabolcs Benedek püspök úr mutatott be ünnepi szentmisét a Sárkány Boldogasszony-székesegyházban. Homíliájában a „szív forradalmáról” beszélt, arról a benső átalakulásról, amelynek nyomán a szeretet, az irgalom és az együttérzés formálja át az emberi életet. Püspök atya rámutatott: ahogyan Szent Erzsébet átlépte a palota falait, hogy a szegények és betegek között szolgáljon, úgy nekünk is meg kell tanulnunk kilépni saját kényelmünk, megszokásaink, vagy akár közönyünk és rohanó életünk falai közül. Csak így válhat a szív forradalma valódi, krisztusi cselekvéssé a világban. A szentmisén a Szent Antal Karitászcsoport, valamint a Magyarlak–Csörötnek Általános Iskola Caritas Junior csoportja is képviseltette magát, jelezve, hogy a szolgáló szeretet öröme és felelőssége korosztálytól függetlenül összekapcsolja a közösséget. A szentmisét követően sor került a díjazottak és kiemelt támogatók köszöntésére, akik szolgálataikkal és hűségükkel az elmúlt évről évről erősítik a Karitászcsoport közösségét és küldetését. A nap méltó zárásaként következett az ünnepélyes fogadalmatétel, ami során a Karitászcsoport önkéntesei és munkatársai megújították elköteleződésüket a szolgáló szeretet mellett. Imádságos csendben, közösen mondták ki: készek továbbra is Krisztus szívének szeretetéből meríteni, és azt a mindennapokban továbbadni a rászorulóknak, a magányosoknak, a szenvedőknek.

Az ünnepi nap közös ebéddel folytatódott az Egyházmegyei Kollégium épületében, ahol a résztvevők szeretetteljes, családi légkörben oszthatták meg tapasztalataikat és örömeiket. A találkozás jó alkalmat adott arra, hogy hálát adjunk az elmúlt év szolgálataért, és új lendületet merítsünk a jövő feladataihoz.

Szent Erzsébet példája és püspök atya üzenete egyaránt megerősített bennünket abban, hogy az igazi változás a szívek forradalmában születik meg, ott, ahol Isten szeretete csendben átforgatja az embert. A Karitászcsoport nem divat, hanem döntés; nem pompa és tűzijáték, hanem fény, amely kitart és utat mutat. Hívás, hogy mi is a szívünkben osszuk szét rózsaszirmokat, ahogyan Erzsébet tette. Szeretetből, önzetlenséggel, észrevétlenül, de úgy, hogy nyomában mindig remény és öröm fakadjon.

Mezeiné Kiss Katalin

Reményik Sándor: KEGYELEM

Először sírsz.
Azután átkozódsz.
Aztán imádkozol.
Aztán megfeszíted
Körömszakadtig maradék-erőd.

Akarsz, egetostromló akarattal –
S a lehetetlenség konok falán
Zúzod véresre koponyád.
Azután elalélsz.
S ha újra eszmélsz, mindent újra kezdesz.
Utoljára is tompa kábulattal,
Szótalanul, gondolattalanul
Mondod magadnak: mindegy, mindhiába:
A bűn, a betegség, a nyomorúság,
A mindennapi szörnyű szürkesség
Tömlöcéből nincsen, nincsen menekvés!

S akkor – magától – megnyílik az ég,
Mely nem tárult ki átokra, imára,

Erő, akarat, kétségbeesés,
Bűnbánat – hasztalanul ostromolták.
Akkor megnyílik magától az ég,
S egy kicsi csillag sétál szembe veled,
S olyan közel jön, szépen mosolyogva,
Hogy azt hiszed: a tenyeredbe hull.

Akkor – magától – szűnik a vihar,
Akkor – magától – minden elcsitul,
Akkor – magától – éled a remény.
Álomfáidnak minden aranyágán
Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.

Ez a magától: ez a Kegyelem.

Türelem – jóság – szeretet

Ma reggel, munkába menet, egy autó mögött haladtam, amelynek hátsó ablakán ez a tábla volt: „Kezdő sofőr. Tanulok vezetni. Elnézést a lassú haladásért.”

Rájöttem, hogy egyáltalán nem bosszankodom. Türelmesen figyeltem minden kanyart és megállást. Őszintén szólva, a sofőr egészen jól vezetett ahhoz képest, hogy még tanul.

Aztán elgondolkodtam: – Vajon ugyanolyan nyugodt lennék, ha nem láttam volna ezt a táblát? Valószínűleg nem. És ez a gondolat megállított. A legtöbb ember nem hord magán táblát, ami elmagyarázza, min megy keresztül.

Nem látjuk a feliratokat: „Váláson megyek keresztül.”

„Elvesztettem a gyermekem.”

„Depresszióval küzdök.”

„Szörnyű diagnózist kaptam.”

Ha el tudnánk olvasni ezeket a láthatatlan szavakat, talán kicsit kedvesebbek lennénk. De lehet, hogy nem is kellene táblák ahhoz, hogy emberségesek maradjunk. Minden ember, akivel találkozol, hordoz valamit, amit te nem látsz.

Ezért: – válaszd a türelmet,
– válaszd a jóságot,
– válaszd a szeretetet, még ha senki sem kéri.

(Forrás: Internet)

Férfi TÉRdeplő Rózsafüzér Szentgotthárdon

Szeptembertől kezdődően Szentgotthárd is csatlakozott a világméretű térdeplő rózsafüzér imádkozáshoz, melyet férfiak számára hirdetnek meg minden hónap elsőszombatján. A budapesti Szent István Bazilika előtt és Csíksomlyón végzett imaalkalmak a leglátogatottabbak a mi nemzetünk területén, Székelyföld szívében legutóbb 150-nél is több férfi térdepelt le, elfogadva a Szűzanya hívását, „hogy növekedjen a béke és a kegyelem a szívekben, általa a földön”.

Hívjuk a magyarlaki férfiakat is a térdeplő rózsafüzér motójával: „Légy Szent, Légy Férfi!”

A következő imaalkalomra november 1-én (elsőszombaton) délelőtt 11:00 órakor a szentgotthárdi Nagyboldogasszony templom előtt kerül sor, az utazást közösen meg tudjuk szervezni Magyarlakról minden elszánt férfitársunkkal. Várunk szeretettel minden korosztályt, fiúkat, apákat, nagyapákat!

Frigy József

A Magyarlakai Sportkör a tabella tetején

Tovább erősödött nyáron csapatunk a tavalyi szezon bronzérmének megszerzése után. Ennek megfelelően az elvárások sem kerültek alább, ebben a szezonban még inkább kimondható, hogy a cél egyértelműen a dobogó. Két bronzérem után viszont – ráadásul az előző bajnokságban hajszylyra volt csapatunk a második helytől – ezévben a fejekben a feljebb lépés reménye kell hogy adjon plusz erőt és energiát mindenkinek. Nem fogják ingyen a kezünkbe adni az idei évben sem a bajnoki medáliát, bármilyen színű is legyen az. Ismét több jó játékerővel kell szembe-

nézni, és minden tudásunkra, elszántságunkra szükség lesz, hogy a mi csapatunk vonuljon győztesen a mérkőzések után az öltözőbe.

Nyolc forduló után talán még a legvérmesebb reményeinket is felülmúlja csapatunk szereplése, elég csak a tabellára néznünk, annak is a legtetejére: 1. Magyarlakai SK. Ehhez nem kell semmiféle kommentár, állapítsuk meg egyszerűen: kimagaslóan kezdte az új évadot csapatunk. A harmadik fordulóban a tavalyi bajnok Szentgotthárd ellen ugyan becsúszott egy csúnya vereség, de rögtön kiegyenesedtünk, visz-

zatért Pötyi bá' is, azóta csupa győzelem áll a Sportkör neve mellett.

A szurkolóknak is megjött a kedve meccsre járni, fotónkon is jól látható ez a megnövekedett érdeklődés, idegenbeli mérkőzésekre is szívesen útra kelnek, főként a szomszédos falvakba, ahová akár kerékpáron is könnyen el lehet jutni rövid időn belül.

Így volt ez a legutóbbi idegenbeli fordulóban Máriaújfalu ellen is, kis jóindulattal több magyarlakai szurkoló volt a pálya körül, mint hazai. Ráadásul szenzációs mérkőzésnek lehettek tanúi a jelenlévők, egyenlő erők küzdelme

zajlott, legalábbis az első félidőben. Máriaújfalu csapata szerzett vezetést az első félidő vége felé, a szünetben akár a meglepetés lehetősége is felsejlett a hazaiakban. Azt nem tudjuk, Pötyi bá' milyen instrukciókkal látta el a fiúkat a szünetben, az viszont tény, hogy a második félidő kezdő sípszáva után 5 perc telt el, és már 3:1-re mi vezetünk, minden támadásunk maga volt az életveszély. A mindössze 16 éves Horváth Ármin és csapatunk egyik motorja, Horváth Dávid felváltva rugdosták a gólokat, 20 perc telt el a félidőből, 5:1-et mutatott a képzeletbeli eredményjelző,

H.	Csapat	M.	Gy.	D.	V.	LG.	KG.	GK.	P.
1	M MAGYARLAKI SK.	8	7	0	1	28	14	14	21
2	SZENTGOTTHÁRD VSE.	8	6	2	0	43	11	32	20
3	K KONDORFA SE	8	5	2	1	30	10	20	17
4	R RÁBAGYARMAT KSK	8	5	2	1	18	8	10	17
5	V VISZÁK KSE	8	5	2	1	23	14	9	17
6	M MAGYARSZECSD SE.	8	5	1	2	41	14	27	16
7	F FUTBALL KLUB SZAKONYFALU	8	3	4	1	33	23	10	13
8	M MÁRIAÚJFALU SE.	8	3	2	3	27	24	3	11
9	OSZKÓ-PÁCSONY TÉRSÉGE SE	8	3	1	4	28	27	1	10
10	SZARVASKEND II.-Gersekarát SE	8	3	1	4	19	21	-2	10
11	H VASALJA HSE.	8	3	1	4	18	22	-4	10
12	N NAGYRÁKOS SE.	8	2	0	6	18	32	-14	6
13	FCVJ EGYHÁZASHOLLÓS ÖTE	8	1	2	5	18	34	-16	5
14	RÖNÖKI SPORTEGYESÜLET	8	1	1	6	15	26	-11	4
15	ŐRIMAGYARÓSD SE.	8	1	1	6	10	42	-32	4
16	P PANKASZ KSK.	8	0	0	8	8	55	-47	0

eldőlt a mérkőzés. Volt még egy gólváltás, az osztály góllövőlistáját vezető Gelányi József berúgta saját maga és csapata második gólját, amire a lefújás előtt még Horváth Ármin válaszolt, negyedik találatát szerezve a mérkőzésen, ezzel állította be a 6:2-es végeredményt. Azt is mondhatjuk, hogy az eredmény a hazaiakra nézve hízelgő, hiszen két góllövőnk is hibázott egy-egy tizenegyeset, akár nagyobb arányban is győzhettünk volna. Természetesen senki nem volt elégedetlen a lefújás után, boldogan ünnepelt játékos, szakszervező, szurkoló egyaránt.

Kicsit most ünnepelünk lista-vezetőként – de jó ezt kimondani és leírni –, aztán következik két keménynek ígérkező ellenfél, Magyarszecsőd itthon, majd Szakonyfalu idegenben. Reméljük, hogy a Máriaújfaluban mutatott játék megismételhető, a jó forma átmenthető, minden szurkoló vágya, hogy minél tovább a tabella tetején láthassa Magyarlak csapatát. Várunk mindenkit a hátralévő négy hazai és három idegenbeli őszi fordulóban is, biztassuk csaptunkat: 1, 2, 3 Lak!

Frigy József

Megalakult a Magyarlakai Titánok focicsapata

2025 nyarán új fejezet kezdődött községünk sportéletében: megalakult a Magyarlakai Titánok junior focicsapata.

Az előzmények egészen a 2024-es nyárig nyúlnak vissza, amikor a helyi srácok nyári elfoglaltságként összegyűltek a magyarlakai focipályán focizgatni. Az idei nyáron sem történt másként: 3–6 fővel rúgták a bőrt, mígnem júliusban adódott egy lehetőség, hogy megmérassék magukat a rábagyarmati kispályás focitorna keretein belül.

A kihívást örömmel elfogadták, ehhez azonban csapatot kellett szervezni – és persze nevet, valamint logót választani. Utóbbi nem volt egyszerű, mert sokféle elképzelés volt, de végül sikerült megegyezni, így elkészülhetett a saját mezük is. A fiúk két hétig szorgalmasan készültek, edzettek, majd első tornájukon tisztes helytállással a 4. helyet szerezték meg az 5 induló csapat közül (1-1 győzelemmel és döntetlennel, valamint 2 vereséggel).

Rábagyarmaton fogalmazódott meg a kísérő szülőkből – látva a gyerekek lelkesedését –, hogy legyen saját rendezésű torna hazai pályán! Hamar neki is láttak a szervezésnek – csapatok felkérése,

időpont egyeztetése, büfé biztosítása –, így augusztus 9-én, a nyár egyik legforróbb napján, 5 csapat részvételével megrendezésre került a magyarlakai U15-ös kispályás torna. A Titánok hazai közönség előtt óriásit küzdöttek, végül a 2. helyen zártak, 3 győzelemmel és 1 vereséggel. A megszerzett kupa mellett természetesen hatalmas élményekkel gazdagodtak, az estét pedig közös ünnepléssel, a helyi kultúrház gyerekkörében zárták.

A folytatásra sem kellett sokáig várni: augusztus 23-án a zsidai kispályás tornára kaptak meghívást. Ez eddigi legnagyobb kihívásukat jelentette, hiszen erős mezőny jött össze, és több, 16 éves játékosokkal felálló ellenfelet is kaptak. Igaz, ők is „leigazoltak” 2 helyi, 16 éves legényt az előző tornákhoz képest, hogy ellensúlyozzák a túlerőt. Végül 5 csapatból a 3. helyet sikerült megszerezniük (2 vereséggel és 2 győzelemmel), így újabb kupa került a gyűjteménybe.

A nyarat augusztus 31-én egy szülő-gyerekek barátságos mérkőzés zárta, ahol a felnőttek tisztesen helytálltak, de végül nagy csatában szoros vereséget szenvedtek a fiatalok ellen. A nyár során sajnos

történtek ilyen-olyan sérülések, illetve családi elfoglaltságok miatt kimaradó játékosok, akik nem tudtak részt venni az eseményeken. Reméljük, jövőre ők is részesei lesznek a további élményeknek. Idén azonban a labda továbbra is pattog péntek és szombat délutánonként a pályán, amíg az időjárás engedi.

A helyi fiatalok által létrehozott csapat célja, hogy sportolási lehetőséget és közösséget biztosítson a gyerekeknek, miközben

őregbíti Magyarlak hírnevét a környékbeli tornákon. A Magyarlakai Titánok minden érdeklődőt szeretettel várnak – akár játékosként, akár szurkolóként.

Egy biztos: a Titánok története nem ér véget itt, hanem folytatódik 2026-ban is.

Hajrá, Titánok!

Demeter Róbert

Kis kocka

SZALMABÁLA

ELADÓ!

Mesics László

06 30 22 15 047

KIS KATEKIZMUS

AZ EMBER „FOGÉKONY” ISTENRE

I. Az Isten utáni vágy

Az Isten utáni vágy az ember szívébe van írva, mert Istentől és Istenért teremtett; Isten pedig szüntelenül hívogatja magához az embert, és az ember csak Istenben találja meg az igazságot és a boldogságot, amelyet szüntelenül keres:

„Az emberi méltóság lényeges része az Istennel való közösségre szóló meghívás. Az ember kezdettől fogva párbeszédre hivatott Istennel, ugyanis csak azért létezik, mert Isten szeretetből megteremtette és szeretetből létben tartja, s csak akkor élhet teljesen az igazság szerint, ha önként elismeri ezt a szeretetet, és rábízta magát a Teremtőjére.”

(Katolikus Egyház Katekizmusa – KEK 27.)

ANYAKÖNYVI HÍREK

SZÜLETÉS:

Forgács Brenda és Horváth André leánya Dolli,
Mesics Petra és Balogh Szabolcs fia Lénárd.

GRATULÁLUNK!

HÁZASSÁG:

Magyarics Ágnes és Szakács Gergő,
Nagy Anna és Hollósi Aladár.

SOK BOLDOGSÁGOT KÍVÁNUNK!

HALÁLOZÁS:

Siklér Livia,
Kozó Gyuláné szül. Kreiter Éva,
Puskás Imre.

NYUGODJANAK BÉKÉBEN!

TÖKMAGOLAJ ELADÓ

őstermelőtől

MESICS LÁSZLÓ

(Magyarlak,
Kossuth L. út 35.)

06 30 387 7627

Torna hölgyeknek szeptembertől

Egészségünk megőrzése érdekében szeptember 30-án elkezdjük hagyományos őszi-téli női tornánkat Magyarlakon. Keddi és csütörtöki napokon mindenkit szeretettel várunk egy jó hangulatú testgyakorlásra 19.00-kor az önkormányzat Községi termében.

Tóth Mártonné Gabi

ÁGDARÁLÁS

- MAGAS TELJESÍTMÉNY
- 15 CM ÁTMÉRŐIG
- ÁGAK, NYESEDÉKEK,
BOKROK DARÁLÁSA

Megbízható kezelőszeméllyel,
igényes munkát ígérünk az Ön kertjében is!
Ha megtisztítaná telkét, megszabadulna
a kivágott bokroktól, fáktól, viszont nem szeretné,
vagy éppen nem tudja elégetni azokat,
akkor **Ránk van szüksége!**

MESICS KRISTÓF e.v.

06 30/221-50-47

E-mail: agdaralas.orseg@gmail.com

Facebook: Ágdarálás az Őrségben

INTERNET

Községünk honlapja: <http://www.magyarlak.hu>

Facebook: <http://www.facebook.com/magyarlak>